

РЕШЕНИЕ

№ 12246

гр. София, 27.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 18.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **5220** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. с чл. 124 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на М. М. Л. от [населено място], чрез адв. Ш., против Заповед № РД-01-31/25.04.2025г. на Изпълнителния директор на изпълнителна агенция „Медицински надзор“, с която на основание чл.106, ал.1, т.2 от ЗДСл е прекратено служебното ѝ правоотношение считано от 25.04.2025г. поради съкращаване на длъжността.

В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразна, издадена в противоречие с приложимите материалноправни разпоредби и в несъответствие с целта на закона. Сочи се, че не е налице "съкращаване на длъжността", т.к. нормативно определената позиция „Главен инспектор“, която е посочена като такава под номер 204 в Класификатор на длъжностите в администрацията, продължава да съществува в Изпълнителна агенция „Медицински надзор“. Освен това, посочва, че дори и да се установи, че позицията „Главен инспектор“ формално е престанала да съществува в утвърденото от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция “Медицински надзор” длъжностно разписание, което е в сила от 25.04.2025г., то не е налице втората предпоставка за законосъобразно съкращаване на длъжността, а именно: пълно премахване на функциите, задачите и задълженията на длъжността „Главен инспектор“. С подробни доводи е посочено, че заеманата от жалбоподателя преди съкращаването ѝ длъжност, продължава да съществува като съвкупност от определени функции, задачи и задължения, утвърдени с длъжностна характеристика. Нейните функции, задачи и задължения не са заличени, защото от една страна това е правно невъзможно - същите са присъщи за дирекция „Контрол на медицинските дейности и правна на пациентите“ и са нормативно установени в чл. 14 от Устройствения правилник на

Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, а от друга - с новоутвърденото длъжностно разписание тези функции, задачи и задължения са разпределени на други служители в дирекцията. Изложени са доводи и за издаване на оспорваната заповед в несъответствие с целта на закона.

В съдебно заседание, процесуалният представител поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена по съображения, изложени в нея и в представени писмени бележки. Претендира присъждане на разноски по представен списък.

Ответната страна Изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Моли да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От доказателствата по делото се установява, а и не се спори, че М. М. Л. е заемала длъжността „главен инспектор“ с ранг V старши в отдел „Правно обслужване на контрола“ в Дирекция „Контрол на медицинските дейности и права на пациентите“ в Изпълнителна агенция „Медицински надзор“.

С докладна записка рег. № РД-01-28/25.04.2025г. /л.17/ -директор на Дирекция „Контрол на медицинските дейности и права на пациентите“ и директор на Дирекция „Административно-правни и финансови дейности и информационно осигуряване“ предложил на изпълнителния директор да бъде трансформирана една заета от М. Л. щатна бройка „главен инспектор“ по служебно правоотношение, определена за заемане на пълно работно време в отдел „Правно обслужване на контрола“, дирекция „Контрол на медицинските дейности и права на пациентите“ в една щатна бройка „системен администратор III степен“ по служебно правоотношение на пълно работно време в отдел „Правно обслужване на контрола“, дирекция „Контрол на медицинските дейности и права на пациентите. На следващо място е предложено да бъдат трансформирани две свободни щатни бройки „държавен инспектор“ и две свободни щатни бройки „главен инспектор“ по служебно правоотношение, определени за заемане на пълно работно време в отдел „Контрол“, дирекция „Контрол на медицинските дейности и права на пациентите“ в четири щатни бройки „системен администратор III степен“ по служебно правоотношение на пълно работно време в отдел „Контрол“, дирекция „Контрол на медицинските дейности и права на пациентите. След трансформиране на горесцитираните длъжности, г-жа М. М. Л. да бъде освободена от заеманата от нея длъжност „главен инспектор“ в отдел „Правно обслужване на контрола“, дирекция „Контрол на медицинските дейности и права на пациентите“, на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за държавния служител. Посочено е, че същата не отговаря на минималните и специфични изисквания, съгласно Закона за държавния служител и Класификатора на длъжностите в администрацията за заемане на длъжността „системен администратор III степен“. Предложението, в рамките на утвърдената численост, е да бъде оптимизирана структурата в дирекция „Контрол на медицинските дейности и права на пациентите“ с цел по-ефективна организация на работния процес, повишаване качеството на изпълнение, оптималното разпределение на функционалните задължения на служителите, повишаване на административния капацитет, мотивацията на служителите в поверената ми структура и натовареността на служителите, изпълняващи функциите, свързани с извършване на проверки за съответствието на структурата, управлението, дейността и организацията на медицинската помощ в лечебните заведения с изискванията на Закона за лечебните заведения, Закона за здравето и

подзаконовите нормативни актове по тяхното прилагане, извършване проверки за спазване на правата на пациентите в лечебните заведения, осъществяване на контрол върху качеството на оказаната медицинска помощ в съответствие с утвърдените медицински стандарти, извършване на проверки по жалби на граждани и юридически лица, свързани с оказваната медицинска помощ, както и организирането на дейността по предоставяне на достъп до обществена информация съгласно Закона за достъп до обществена информация и осъществяването на процесуалното представителство по дела, предлагам в рамките на утвърдената численост да бъде оптимизирана структурата на дирекция „Контрол на медицинските дейности и права на пациентите“.

Със Заповед № РД-01-29/25.04.2025г. на основание чл. 2, ал. 3 от Закона за държавния служител, във връзка с чл. 11, ал. 1 и чл. 14, ал. 1 и ал. 2, т. 1 и 2 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията, чл. 5, т. 5 и т. 13 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ и във връзка с докладна записка № РД-01-28/25.04.2025 г. от г-жа С. Й.-К.- директор на дирекция „Контрол на медицинските дейности и права на пациентите“ и г-жа Д. М. - директор на дирекция „Административно - правни и финансови дейности и информационно осигуряване“ на изпълнителния директор на ИА МН е наредено, считано от 25.04.2025 г. да бъде изменено разписанието на длъжностите в Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ /И./ в дирекция „Контрол на медицинските дейности и права на пациентите“ като трансформира една заета щатна бройка „главен инспектор“ по служебно правоотношение, определена за заемане на пълно работно време в отдел „Правно обслужване на контрола“, дирекция „Контрол на медицинските дейности и права на пациентите“ в една щатна бройка „системен администратор III степен“ по служебно правоотношение на пълно работно време в отдел „Правно обслужване на контрола“, дирекция „Контрол на медицинските дейности и права на пациентите“, две свободни щатни бройки „държавен инспектор“ по служебно правоотношение, определени за заемане на пълно работно време в отдел „Контрол“, дирекция „Контрол на медицинските дейности и права на пациентите“ в две щатни бройки „системен администратор III степен“ по служебно правоотношение на пълно работно време в отдел „Контрол“, дирекция „Контрол на медицинските дейности и права на пациентите“ и една щатна бройка „главен експерт“ по служебно правоотношение, определена за заемане на пълно работно време в отдел „Протокол, връзки с обществеността, деловодно и информационно обслужване“ в дирекция „Административно-правни и финансови дейности и информационно осигуряване“ в една щатна бройка „главен юрисконсулт“ по служебно правоотношение на пълно работно време в отдел „Протокол, връзки с обществеността, деловодно и информационно обслужване“ в дирекция „Административно-правни и финансови дейности и информационно осигуряване“. Със заповедта е наредено и да се изготви ново длъжностно разписание, в което да бъде отразена промяната.

Със Заповед № РД-01-31/25.04.2025г. на Изпълнителния директор на ИА МН на основание чл.106, ал.1, т.2 от Закона за държавния служител, във връзка с докладна записка с рег. N2 РД-01-28 от 25.04.2025 г. от директора на дирекция „Контрол на медицинските дейности и права на пациентите“, Заповед № РД-01-29 от 25.04.2025г. на изпълнителния директор на ИА МН, утвърдено длъжностно разписание на И. в сила от 25.04.2025 г. е прекратено, считано от 25.04.2025г., служебното правоотношение с М. М. Л., на длъжност "Главен инспектор" с ранг V

старши в отдел "Правно обслужване на контрола" в „Дирекция „Контрол на медицинските дейности и права на пациентите“ на ИА МН поради съкращаване на длъжността.

С административната преписка са представени и следните документи: длъжността характеристика за длъжността "главен инспектор" в отдел "Правно обслужване на контрола" в „Дирекция „Контрол на медицинските дейности и права на пациентите“ /л.21 и сл./, актуална към 30.01.2025г., подписана от М. Л., Заповед № РД-15-01-14/13.01.2025г. за преназначаване на Л. /л.37/, длъжностно и поименно разписания в сила от 25.04.2025г., както и поименно дл. разписание от 26.03.2025г., длъжностни характеристики, съответно за длъжност „системен администратор III степен“ /л.85/ в отдел „Правно обслужване на контрола“, „държавен инспектор“ /л.90/ в отдел „Правно обслужване на контрола“ и „държавен инспектор“ /л.96/ в отдел „Контрол“, „главен инспектор“ /л.102/ в отдел „Контрол“.

По делото е прието заключение на съдебно-икономическа експертиза, неоспорено от страните, което съдът кредитира като добросъвестно и компетентно.

От същото, след направеното уточнение в с.з., се установява, че, съгласно Длъжностно разписание на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, в сила от 25.04.2025г. /л.58/, в отдел „Правно обслужване на контрола“ в дирекция „Контрол на медицинските дейности и права на пациентите“, позиция „Главен инспектор“ продължава да съществува след 25.04.2025г. Щатните бройки за тази позиция в отдела след 25.04.2025г. са две, докато при предходното същите са били три. Вещото лице е установило, че числеността на служителите на дирекция „Контрол на медицинските дейности и права на пациентите“ преди датата на прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя и след това е запазена - 52 броя. Уточнило е, че от незаетите щатни бройки са премахнати 2 щатни бройки „Държавен инспектор“ и 2 щатни бройки „Главен инспектор“ в отдел „Контрол“, като към дата на съкращаването на жалбоподателя е имало незаети 2 щатни бройки за длъжността „Главен инспектор“ в отдел „Контрол“.

Видно от заключението на вещото лице, длъжностните характеристики на служителите в дирекция „Контрол на медицинските дейности и права на пациентите“, заемащи длъжностите „Главен инспектор“ и „Държавен инспектор“ преди 25.04.2025 г. и след 25.04.2025 г., не са променяни. В подкрепа на този извод е и направеното сравнение между длъжностната характеристика, действаща след 25.04.2025 г. за длъжността „Главен инспектор“ предоставена от Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ с тази на жалбоподателя М. М. Л., налична по делото на стр.21.

В заключение, вещото лице е посочило, че функциите, задачите и задълженията, присъщи за длъжността „Главен инспектор“ и посочени в длъжностната характеристика на жалбоподателя М. М. Л., продължават да съществуват, така както са утвърдени преди освобождаването ѝ от заеманата длъжност „Главен инспектор“. Освен това вещото лице е установило, че съгласно предоставените от Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ длъжностни характеристики за всички длъжности в дирекция „Контрол на медицинските дейности и права на пациентите“ действащи след 25.04.2025г., има длъжност в дирекцията след 25.04.2025г., която е идентична като функции, задачи и задължения с тези на жалбоподателката, а именно длъжността „Главен инспектор“ в отдел „Контрол“ в същата дирекция.

Въз основа на тези установявания, съдът достига до следните изводи:

Жалбата е допустима. Подадена е в срок и от лице, което оспорената заповед засяга неблагоприятно, което поражда за него правен интерес да сезира съда с искане за проверката ѝ за законосъобразност.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, от органа по назначаване

- изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Медицински надзор",

Оспореният индивидуален административен акт е издаден при спазване на предписаната в закона /чл. 108, ал. 1 от ЗДСл/ писмена форма, която съответства на задължително съдържание за посочване на правното основание за издаването ѝ – чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, дължимите обезщетения – за неспазен срок на предизвестие за 1 месец в размер на една основна заплата и за неизползван платен годишен отпуск. Доказателствата, приложени в административната преписка мотивират акта в достатъчна степен.

По аргумент от съдържанието на чл. 106 и чл. 108 от ЗДСл, в хипотезата на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, при която е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя, за органа по назначаването не съществува нормативно установено задължение да извърши подбор между служителите заемачи една и съща длъжност, или да предложи на служителя, чиято длъжност се съкращава, друга подходяща такава в рамките на административната структура, а преценката му за прекратяване на конкретното служебно правоотношение е въпрос на оперативна самостоятелност и не подлежи на съдебен контрол.

Основателни и доказани обаче са оплакванията поддържани и в хода по същество от представителя на жалбоподателя, че не са налице предпоставките по чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл. Законосъобразността на прекратяването на служебното правоотношение на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл – при съкращаване на длъжността, предполага наличието на две кумулативни предпоставки: 1. длъжността вече да не фигурира като наименование (нормативно определена позиция) в длъжностното разписание на административната единица или ако съществува, то да е намален броят на длъжностите, при запазване на системата от функции, задължения и изисквания, т.е. да се намалява броят на служителите, които изпълняват длъжността, но тя продължава да съществува и 2. длъжността като системата от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика вече да не съществува. Носител на доказателствената тежест за установяване на посочените предпоставки, при оспорване на прекратяване на служебното правоотношение пред съда, е издателят на оспорения акт.

Настоящият състав счита, че по делото не се установява наличието на никоя от горните предпоставки за законосъобразността на осъщественото прекратяване на служебното правоотношение с жалбоподателката на посоченото основание.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията, "длъжност в администрацията" е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, възникнало на основание на Закона за Министерството на вътрешните работи, на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, на Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража, на Закона за митниците или на Закона за дипломатическата служба, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. Предвид това, основните белези на понятието "длъжност в администрацията" са два: 1. Нормативно определена позиция, 2. Изразяваща се в система от функции, задачи и задължения, утвърдени с длъжностна характеристика.

По силата на чл. 2, ал. 3 от ЗДСл, длъжностното разписание се утвърждава от органа по назначаването на съответната администрация, а съгласно чл. 11, ал. 1 от Наредбата за прилагане на Класификатор на длъжностите в администрацията, ръководителят на администрацията утвърждава длъжностно разписание по образец съгласно приложение № 1. Разпоредбата на чл. 5, т. 5 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция

„Медицински надзор“ регламентира правомощията на изпълнителният директор да утвърждава длъжностното разписание на агенцията, вътрешни правила и процедури за работата на агенцията. В случая, в изпълнение на тези правомощия, изпълнителният директор на ИА МН в утвърденото длъжностно разписание, в сила от 25.04.2025г., със Заповед № РД-01-29/25.04.2025г. трансформира една заета щатна бройка „главен инспектор“ по служебно правоотношение, определена за заемане на пълно работно време в отдел „Правно обслужване на контрола“, дирекция „Контрол на медицинските дейности и права на пациентите“ в една щатна бройка „системен администратор III степен“ по служебно правоотношение на пълно работно време в отдел „Правно обслужване на контрола“, дирекция „Контрол на медицинските дейности и права на пациентите“. Въз основа на това е издадена оспорваната в настоящото производство заповед, с която е прекратено служебното правоотношение на М. Л.. В резултат на тази реорганизация, длъжността на служителя не е закрита като функция и като нормативна позиция, а са намалени бройките като численост на персонала, което намаляване на броя на длъжностите в длъжностното разписание на съответната административна структура е една от формите на реално съкращаване на длъжността.

Това намаление обаче, съдът намира за фиктивно, предвид наличието на свободна щатна бройка за длъжността „главен инспектор“. Нещо повече, към датата на прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя, е имало незаети 2 щатни бройки за длъжността „главен инспектор“ в отдел „Контрол“. Предвид изложеното и кредитирайки заключението на вещото лице, съдът намира, че заеманата от жалбоподателката длъжност продължава да съществува като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. Разумното и добросъвестно упражняване на правомощията изисква при необходимост от реорганизация на работния процес, свързана с намаляване на щата с една щатна бройка, да се извърши преценка, като се вземе предвид обстоятелството, че се запазва цялостната дейност на длъжността „главен инспектор“, от една страна, а от друга е налична незаета щатна позиция за същата длъжност, която е могла да бъде съкратена. В настоящия спор този разумен подход не е възприет от органа по назначаването, тъй като след датата на съкращението в дирекцията са останали две щатни бройки, които са незаети /независимо, че една от тях е вакантна по чл.82а от ЗДСл/.

Освен това, съдът намира, че органът по назначаването превратно е упражнил правомощията си по трансформиране на длъжностното разписание с цел да бъде съкратена именно длъжността, заемана от Л.. Вярно е, че разпоредбата на чл 108 ЗДСл не изисква органът да се мотивира защо е съкратил точно определен държавен служител. Същият обаче, следва да докаже обоснована причина, поради наличието на която се е наложило да стори това, при наличието на незаета такива, което не е сторено. /в този смисъл Решение № 726/22.01.2026г. по адм.дело № 9492/25г. на ВАС/

Поради това основателно и доказано е оплакването в жалбата, че процесната заповед е издадена в противоречие с целта на закона и в нарушение на принципа на чл. 6, ал. 1 АПК. Последният задължава административния орган да упражнява правомощията си добросъвестно и в съответствие с преследваната от закона цел. Реорганизацията и вътрешното реструктуриране в отдели и дирекции е в рамките на оперативната самостоятелност на органа по назначаването и съответно не подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, но правото на оперативна самостоятелност не е абсолютно и самоцелно. Органът по назначаването е задължен да упражнява

правомоцията си добросъвестно и разумно, подчинено на легитимни цели, каквито са постигане на ефективно и ефикасно функциониране на администрацията, посредством оптимизиране на дейността ѝ./ в този смисъл Решение № 5550 от 10.05.2021 г. по адм. д. № 1033/2021 г. на ВАС/. Извършеното реструктуриране не е в съответствие на целите на закона и принципа за стабилитет на служебното правоотношение. Ответникът не доказва по безспорен начин, че при извършеното съкращаване е спазена целта на закона. С оглед изложеното, се налага извода, че не е била налице обективна необходимост от съкращаване на длъжността, заемана от жалбоподателката. Заповедта е издадена в противоречие с целта на закона. Налице е формално съкращаване на щата на жалбоподателката, което е превратно упражняване на власт, с цел да се заобиколи закона.

По тези съображения, жалбата е основателна и оспорената заповед следва да бъде отменена.

При този изход на спора, своевременното направеното искане за присъждане на разноски от представителя на жалбоподателката, е основателно. На основание чл. 143, ал. 1 от АПК Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ следва да бъде осъдена да заплати на М. М. Л. сумата от 896,29 евро, от които 385 евро – за депозит за вещо лице и 511,29 евро – за адвокатско възнаграждение, заплатено по договора за правна защита и съдействие, превалутирани съобразно Закона за въвеждане на еврото в Република България.

Мотивиран от горното, Административен съд София град, първо отделение, 18 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № РД-01-31/25.04.2025г. на Изпълнителния директор на изпълнителна агенция „Медицински надзор“, с която на основание чл.106, ал.1, т.2 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение с М. М. Л., считано от 25.04.2025г., поради съкращаване на длъжността.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ да заплати на М. М. Л. ЕГН [ЕГН], сумата от 896,29 евро (осемстотин деветдесет и шест евро и 29 евро цента), представляваща съдебно-деловодни разноски.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ